

בבית המשפט העליון

בג"ץ 5467/07

בפני: כבוד המשנה לנשיאה א' ריבלין
 כבוד השופטת א' פרוקצ'יה
 כבוד השופט א' רובינשטיין

העותרים: 1. יעקב שטרנברג
 2. איתמר בן גביר

נגד

המשיבים: 1. אילן פרנקו - מפקד מחוז ירושלים
 2. משטרת ישראל - המטה הארצי
 3. הבית הפתוח

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

פסק דין

השופט א' רובינשטיין:

א. עתירה זו שהוגשה היום עניינה הטענה, כי למצעד הגאווה לא ניתן אישור מטעם רשויות הכיבוי בירושלים, לנוכח עיצומי הכבאים, ועל כן אין מקום לקיים את המצעד בשל סכנה בטיחותית לציבור. המצעד אמור להתקיים בשעות הקרובות.

ב. נתבקשה תגובה דחופה של המשיבים. פרקליטות המדינה הודיעה מטעם משיבים 1-2 כי הגורם המוסמך לנושא זה הוא עיריית ירושלים, שלא צורפה כמשיבה, וכי מסרו על כך למשרדו של בא כוח העותרים. המשיבים – המשטרה – נתנו רישיון לקיום האירוע כאירוע טעון רישוי מטעם רשות הרישוי, קרי, העירייה; המשטרה אינה הגורם האמון על נושא כיבוי האש. נמסר כי בבירור עם הייעוץ המשפטי לעיריית ירושלים נאמר למשיבים 1-2 שנעשים נסיונות לפתרון הבעיה, אך טרם גובש פתרון בשל השביתה. המשיבים 1-2 סבורים, גם נוכח האמור בפסק הדין מאתמול בבג"צ 5277/07, כי על גורמי העירייה לעשות את כל שלא ידם, במסגרת האפשרויות בבדיקת הבקשה לרישיון עסק, לאפשר את קיומו של האירוע, אך אין בכך כדי להביא לביטול הרישיון לקיומו של המצעד, למצער.

ג. המשיב 3, הבית הפתוח בירושלים, השיב כי העותר 2 הוא מאלה שעותרם לעניין המצעד נדחתה לגופה אתמול, וכי סוגית כיבוי אש אינה רלבנטית למצעד, וזאת בשונה מן האירוע בגן הפעמון; אך גם שם הועמדו על-ידי המשיב 3 מטפים בכפל המספר שנדרש (10 במקום 5), וכן שתי "ביוכיות" – משאיות בעלות מיכל מים וצנרת – בהיעדר אפשרות לשכור שתי "כבאיות" כנדרש, ונטען כי "ביוכיות" הן תחליף ל"כבאיות".

ד. דעת לנכון נקל כי תכלית העתירה, מבלי לפגוע, אינה דאגתם של העותרים לעניין כיבוי האש והבטיחות אלא ניסיונם, לגיטימי ככל שיהא, למצוא דרך למנוע את אירועי מצעד הגאווה לאחר שנדחו עתירות קודמות. ואולם, העירייה לא צורפה כמשיבה, והמשיבים 1-2, באי הנוחות שנוצרה (משהובאו אלפי שוטרים והוכנו הכנות רבות) מטילים את הנושא לפתחה של העירייה; ואכן במוכן המשפטי שם מקומו, וגם נמסר על כך למשרדו של בא כוח העותרים, כפי שמציינים משיבים 1-2. אמנם בשעת כתיבתו של פסק דין זה הגיעה הודעה מטעם העותרים, ובה נאמר בין השאר כי אין להם טרוניה כלפי העירייה ורשויותיה; דעתנו שונה, לא בטרוניה עסקינן אלא בשאלת סמכות, וסבורים אנו כי היה מקום לצרפה.

ה. בנסיבות אין בידינו לערב בין התחומים, והזמן אינו מאפשר מעבר לאמור להלן: ככל שהמדובר ברישיון מטעם משיב 1, נאמר בו כי "ההפנינג בגן הפעמון הוא אירוע טעון רישוי מטעם רשות הרישוי" (העירייה), והמטרה מאשרת עקרונית את קיום ההפנינג "בהיבטים שבאחריותה, וזאת בכפוף לעמידה בכל דרישות הרישוי". הדברים מדברים בעדם, והרישיון על כנו בכפוף למילוי תנאיו. אם הבינונו נכונה, לדעת המשיבים אין דרישת הכיבוי חלה על המצעד אלא על האירוע בגן הפעמון. על המשיב 1 בגדרי אחריותו ולאחר בירור ותיאום עם העירייה להחליט איפוא, האם נתקיימו הדרישות שהוצבו על-ידיו בתחום הבטיחות באופן סביר המניח את דעתו, ובהתאם לכך לקבוע אם ניתן לקיים את האירועים כולם או חלקם. לעניין זה יוכל לשקול – כפי שציינן הוא עצמו בתשובה כאמור – אם יקוים המצעד בלא האירוע בגן הפעמון, או יקוים גם האירוע בגן הפעמון.

ו. בטרם חתימה הגיעונו מטעם העותרים, שכנראה בכל זאת מקורות מידע להם בעירייה, מכתבי מנהל האגף לרישוי ופיקוח בעירייה וכן מפקד הכבאות וההצלה, בהם נאמר כי בשל העיצומים לא יינתן אישור שירותי הכבאות לאירוע בגן הפעמון וכי

"ביוביות" אינן תחליף לרכבי כיבוי. הדעת נותנת כי המשיב 1, שהמכתבים הועברו אליו ככל הנראה, ישקול גם זאת בהחלטתו.

ז. בגדרי האמור אין אנו נעתרים לעתירה.

ניתן היום, ה' בתמוז תשס"ז (21.6.07).

דורית ביניש 5467/07-54678313

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

המשנה-לנשיאה

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 07054670_T02.doc לה
מרכז מידע, טל' 02-6593666 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il,
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה